

עורך התרשומות: ליאור קרול

נושא: מיזוג מקור ראשון – ישראל היום

תאריך הפגישה: 24/04/14

חן ברדייצ'ב (אמנו מקור ראשון),
ישראל היום
(ישראל היום), מנחם פרלמן, עדי (פרלמן)
אַזְאָרִי, שְׁלֵמָה פִּינְקָס
דיבוד גילה, אסף אילת, אורית שורף, אורית שורץ, יונתן צווקל, חי ברקוביץ', ליאור
קרול

משתתפים: מחרשות: מיזוג מקור ראשון – ישראל היום
חיזוניים: דיוויד גילה, אסף אילת, אורית שורף, אורית שורץ, יונתן צווקל, חי ברקוביץ', ליאור
קרול

– מדובר בעסקה שלא חשבנו שצורך להגיש הודעה, ולא שיש בעיה תחרותית. דיברנו בינוינו, ואני לא מבין את ההסתיגות מהמיוזג, שלא חשובים שוכנים עיקרי נכסים. היא זניחה בגודלה ונטולת השפעה על השוק. רוצים להבחן מה הבעיה.

אסף – מיזוג יוצא דופן, כי השוק יוצאה דופן. המגון הוא יחסית קרייטי, בניגוד לשוקים בהם מסתכלים על מחיר וaicות. אם מחליטים את איכותם של חלק מהנכסים – זה יכול להוות פגיעה. למגון יש ערך אינהרטני – הציבור בכללותו, וכל קורא בפרט.

שוק בו מKeySpecים ורוח כלכלי הוא לא אינטראקטיבי היחיד של הנמצאים בשוק. בזה השוני משוק רגיל. באופן כללי – אנשים מוכנים לשלם הרבה כדי להפיץ אידיאולוגיה, וזה מעבר לתמורות כלכליים. הפצת אידיאולוגיה זה בהגדלה פוגע במגון. להפוך שני מוצרים לדומים. בשוק העיתונות יש השפעה לבעלים, רוח המפקד. זה נכון גם בשוקים אחרים, אבל פחות הגיוני בכלל הרצון להרוויה. אבל ברגע שלבעליים יש אינטרס אחר – זה משנה את התמונה.

הדבר השני –

אבל כמשמעותו עם כוונת אסטרטגיה – הפצה אגרסיבית כוונה עיתון נוסף, זה יוצר אפשרות סבירה לפגעה במגון. מה שאנו רואים – שקוראיי מקור ראשון קוראים מצד אחד בשבע ומהצד השני ישראל היום.

אם עיתון רחוק היה כוונה – לא היה לו מה להרוויח מהסתיטה, אבל שעיתון יחסית קרוב כוונה – הוא יכול להשפיע על קוראיי מקור ראשון.

אנחנו מבינים שהוא מושך יחסית יוצא דופן בהגבילים. נראה שאותה כוונה לא יהיה שוק העיתונות זה היה צריך להיות מאושר – זאת הייתה דעתינו, לא יודע אסם דעת כלום. בגל האלמנטים – זה מיזוג מרכיב שצורך לבדוק, לмерות כל הלחץ. אנחנו מנסים להבין – את מיקסוטם הרווח בינו לבין למיקסוטם התפוצה.

-מנית מגוון והשפעת בעליים שזה פן של המגון, מנית את שאלת מקסום הרוח ואת שאלת התחלופה בין השניים. כלומר מה יקרה אם נושא אחד מה יגיב לאחר.

בכל מיזוג יש להסתכל על הדלתא שהוא יוצר - אנחנו לא באים לחפש מהו - עיתון שהצליח לתת לעצמו דריסת רגלי בשוק קשה במדינה ישראל ובמודל שבונה אחרים גם עבר - נוצרה תפוצה מכובדת ותחרות במקומות בו היה גוף דומיננטי. העיתון הזה פרץ דרך - מול ידיעות אחרונות.

כל מה שיש כאן זה דلتא של עיתון קטן עם ████████ שפועל במודל כלכלי שונה לגמרי לקהל שונה וUMBOLD ושלמים סכום שימושי כדי לקרוא את העיתון אחר. יש כאן הזדמנות עסקית לרכוש עיתון אחר קטן,opsis שהיה מוצלח ונהייה הפודי. המחשבה היא שהוא ירכש על ידי מישחו שינה טוב עם חיסכון משמעותי בדף ההצעה וניהול - זאת הזדמנות עסקית.

יש שורה ארוכה של עובדות שלא מסתדרות עם החששות שאתה מעלה, שבעצמן לא מצדיקות התנגדות.

אסף - עם זה אנחנו מסכימים

- אתם צריכים לחתח בחשבון שאנו חזו מדברים על כל תקשורת שיש לו קhalb מאוד מוגדר שרכוש את העיתון כי כתוב בו מה שהוא רוצה לקרוא. לא יהיה לכם מפתיע שקוראי העיתון לא הפכו לבעלי האידיאולוגיה שלהם לפי מה שכתו בעיתון. המשמעות היא שלגביהם או אותם קוראים הקוראים לא קוראים ישראל היום. ██████████ כבר קוראים את העיתון.

קרוב ████████ קוראים. מה- ████████ הנוטרים - ████████ לא יכניסו את העיתון הביתה. יש יתרה קטנה שלא קוראת ישראל היום ואולי תכניס את העיתון.

אסף - יש הבדל בין לקרוא שתי דקות לבין לקרוא את כל העיתון.

מנחים - זה לא חשוב, כי מבחינת הפרסום זה לא משנה, העיקר שיש חשיפה.

אסף - לא בטוח שהפרסום הוא רלוונטי.

על מקור ראשון משלמים סכום כסף נכבד, וגם הקוראים משלמים סכום נכבד.

לענין המגון - מקור ראשון נמכר מבעל עיתון ויימכר לבעל עיתון אחר. כלומר עיתון אחד קנה אותו, ואחד אחר יקנה אותו. וכך לענין המגון - שבעליהם של עיתון מחזיק עוד עיתון - לא ישתנה, גם אם זה לא יהיה אנחנו. אנחנו לא פחות עיתון מעיתון אחר.

אנחנו קבוצת תקשורת קטנה גודלה מהמתחרה שמתמודד. אנחנו בסך הכל עיתון. אנחנו עיתון שהתקנים שלו לא מתאימים לחלק גדול של קוראי מקור ראשון, וכבר נחשף לחלק אחר של הקוראים. ██████████ החלק שלא קורא אותנו ומוכן להכניס הביתה - קטן מאוד.

רוצה להציג - אם תכני העיתון יהיו שונים באופן מסוים - הם יפסיקו לקרוא אותו.

אסף - מה הם יקרים?

הם לא יקרוו אם הוא ישנה לעיתון אחר. הם כבר היום צריכים אמצעי תקשורת אחרים.

הם גם צריכים את מקור ראשון כי הוא מותאים אידיאולוגית. אם התכנים ישנים לישראל היום – הם יפסיקו לצריך אותו כי ישראל היום בחיננס. זה תחום עם חסמים נוכחים, מתחרים שיכולים לגודל, ויש גם עליyi שבט.

הטענה על המגון שגוייה – כי אתה מ寧ה שמקור ראשון יהיה ישראל היום. על מקור ראשון אני לוקח כספ. אני לא יכול להפקיד אותו לישראל היום כי כבר יש ישראל היום, והוא מחולק בחיננס. ואם אני אשנה – אני אבד את הקוראים כי הם קוראים עט דעה אידיאולוגית מובהקת.

אם הוא ישנה כך שקהל הקוראים ימשיך לקרוא אותו – אז זה לא פגיעה במגון. אתה לא צנזר.

אף – פגיעה במגון היא שעיתון גדול קונה עיתון קטן.

אם מחר תקנה את העיתון קבועת תקשורת בכל מקורה תהיה פגעה במגון. הקhal של העיתון הוא אידיאולוגי.

דיוקן – אי אפשר לשנות הציבון עד הנקודה שהוא לא רוצה לעזוב?

הנקודה הזאת היא לא עניינה של הרשות.

אף – וזה שהעיתון ישנה אנחנו מסכימים אבל השאלה היא האם יש עיתון גדול שקונה קטן זה גרווע יותר מהפקיד.

א – מה שהערת זה לא שיקול הגברי. אתה בעצם הופך איזה צנוזר של טעמיים שאתה בוחר כיצד ישנה העיתון איך למי ובאיזה צורה.

אף – הגברי – זה מגון. פגיעה של מישחו גדול בולע קטן זה יותר גרוע מזה שקטן ורוכש קטן.

זה לא הגברי בכלל.

מה שאתה מתאר זה מחוק ריביזיות שאמור להטריד אותך יותר. אתם עוסקים בסוג של פוליטיקה כי זה לא הגברים. אליעזר מגיע לרדיו, שלטי חוץ ו-3 עיתונים אז מה אתה סופר? חשיפה לאמצעי תקשורת? אין שום דבר למה שאתה אומר ולהגברים.

שוק העיתונות נכון להפעלת כוח שוק לא להפצת דעתך.

הסיכוי של מה שאתה מנסה שיקרה לא קיים. מדובר במוצר מובדל, שונה אלייטיסטי שלא ניתן לשנות אותה בצורה זאת.

אף – לבטים לא תחיה השפעה על מקור ראשון!

– תחיה השפעה במסגרת מה שקהל היעד מוכן לקבל. זה ישאיר אותו מובהן.

והסבירו שקונם את מקור ראשון כדי להפקיד לישראל היום – הוא אפס.

– ההסתברות שתרצה לפגוע במגון של הצד השני הוא גדול יותר, מאשר שתקנה בשמו שבעצם שlk הוא נמוך יותר.

אף – נכון, אבל יותר קל להסביר מישחו קרוב

דיוקן – הטולרנטיות של מישחו ממשו קרוב יותר גבואה.

— בין לא מכנים טלויזיה וمستובבים עם כסוי ראש.

א — יש לך תיזה שנעביר קוראי מדור ראשון אלינו. אבל התיזה לא מסתדרת. כבר היום כ קוראים אותנו, לא יוכנסו אותנו בכלל. חלק לא יוכנסו אותנו בכלל - בגלל הצניעות והדתיות.

נשארים מעט מאוד קוראים עליהם התיזה יכולה לעבוד. בשליל הקוראים אלה התיזה לא משתלמת.

אסף — אני מסכים שאתה העבודה הייתה נכונה שמי שקוראים ישראל היום הוא הפוטנציאלי.

— מעוניין אותנו TG, וזה לא יעוז לנו.

אסף — אז זה תמייצם כלכליים, אבל אם הוא עושה את זה כמשהו לא כלכלי - זה לא עוזר. אם התמייצם הם לא כלכליים ואתם רוצים שייקראו אתכם כמה שיותר זה לא מסתדר לא יוכנסו אותו הבית. מתוך ה כבר מכנים אותו - חלק קוראים וחלק מעלהים.

כל תזה על תחליף קרוב ומגון שנסמכת על כך שאעביר אליו - לא הגיונית.

חלק קוראים אותו, חלק לא יוכנסו אותו. ואם אפגע אידיאולוגית - איבד את הקוראים.

אסף — בהינתן ההנחות - אני מסכים. השאלה היא למה מי שלא קורא לא יקרה והשנוי למה האינטרסיביות של הקרייה לא משנה.

— החשש - שנסגור את מדור ראשון הוא לא ריאלי. לשיטתכם - אם היוו רוצים לסגור מישחו - זה יותר היה הארץ

אסף — החשש הוא לא זה. החשש הוא משחו יותר רציף.

— תזכיר שזה מוצר מובהן אידיאולוגית שמפלמים עליו הרבה כף. זה לא חשש הגבלני. מנהם - צריך לזכור - להיחשף לעיתון סוף שבוע - זה נכנס הביתה, לא מחולק ברכבת. ולכן זה לא נכנס להרבה בתים של קוראי מדור ראשון

לקחתני את TG, ראיתי מה עוד קוראי מדור ראשון קוראים. מתוך העיתונים שקוראים קוראי מדור ראשון - זה ישראל היום

זה נותן מילדי נסף - יש באותה שכונה עיתונים נוספים שנקוראים ונחפשים היום.

דיביד - מה?

— לא דיברת על כוח שוק. אני לא יודע איך להסתכל על ירידה במגוון שלא בkontekst של כוח שוק.

אסף - בذر"כ כוח השוק הוא מרכזית שני תחליפים . פה כוח השוק הוא חקוראים בין העיתונים.

— קוראי מקור ראשון משלמים לא מעט כסף. אתה מקבל עיתון בחיים – וגם מכניס אותו. שאר העיתונים – מי קורא את עלוני השבת וכו' – לא יכניסו את ישראל היום הביתה.

הסבירות שייהי מעבר משמעותי כתוצאה מסגירה או חלה של מקור ראשון היא נמוכה.

יונתן – אתם אומרים שהם לא יכניסו את ישראל היום. למה?

א. — התכנים – דוגמניות, אוכל לא כשר ודברים דתיים.

יונתן – אז אם היה כמו ישראל היום אידיאולוגי.

— אם זה היה אפשרי – ישראל היום היו עושים זאת כבר היום. זה היה הרבה יותר זול – להדפס עוד ישראל היום.

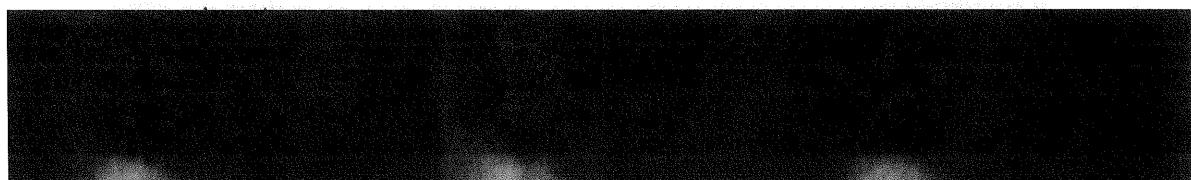
אסף – כשאתם אומרים – המודל עסקי של מיקסום רוח כלכלי?

— אמרתני אחד זה לא משנה ושתים הוא כלכלי.

— כן. זו עסקה כלכלית מנוקדת המבט של ישראל היום. יש פה יעילות משמעותית מבחינה לחתן את מקור ראשון – עיתון בעל הכנסות, לייצר יותר בזול ולהרוויח.

— לא בטוח שהמערכת של ישראל היום הרבה יותר יקרה בהשוואה לגופים יקרים.

אסף – ברור לנו שמדובר שוק דו צדי.

— אנשים מוכנים לשלם ולהשקייע הרבה שנים כדי להיות עם נוכחות בתקורת. אין שום חריג בהתנהלות של ישראל היום מול גופי תקשורת אחרים. זו תופעה מוכרת בישראל ובעולם.

מנחים – מהצד נראה הגיוני וסביר שיש שני עיתונים שיוכלו לחיות ולהרוויח. מעריב הפסיד 10 שנים רצוף עד לקריסה. עובדה שהתחילה לגבות על חלוקת עיתונים למוניים

אסף – לא אמרת שמדובר היא להפסיד כמה שיותר, זה לא אפס-אחד. תלוי אם איכפת כמה כסף אתה מפסיד

— אז אתה לא יודע שהוא

המקומונים של ידיעות אחרונות זה דומה.

אסף – מדברים על תחומי העיתונות.

- בתחום התקשרות אנשים מוצאים הרבה כספ' לאורך שנים. עיתונות לא שונה מהאחרים.

אם אני לוקח כספ' למוניות אני מוותר על חסיפה, אך אני כן רוצה להגדיל את הרווח.

לגביו אידיאולוגיה, מגון וגודל – למה לגודל יהיה יותר תמריץ לצמצם את המגון, אם השיקולים לא מקרה רוחת, מאשר לקטנו?

אף – אם יש מיזוג בין גדול לקטן – ככל שהוא יותר גדול יש יותר סיכוי להיתקל בעיתון הגדל מאשר בעיתון קטן.

מנחים – זה לא סיכוי להיחשף.

אתה מתעלם מהעובדת שאני לא יכול לשנות את מקור ראשון כי קחל היעד שלו מוכoon.

אף – אני מסכים שיש גבול לכמה שאתה יכול לשנות עיתון.

או לא בתחום סמכותך להחליט לי אם אני משנה בתוך הגבול

אף – אנחנו לא אומרים דברים נראים שונים. ככל שאתה עיתון קרוב יותר מבחינת תחilibיותך אתה יכול לא לשנות בצורה קיצונית את העיתון ולהעביר קוראים.

אבל הדלתא קטנה מאוד.

אף – אם זה היה נכון – או אני מסכים. השאלה מה הדלתא.

בוא נדבר על הקבוצה הדתית – לפי סקרים של מקור ראשון, שנעשה באינטראנס והיו יותר דתיים הם בתת ייצוג.

אף – אל תסביר למה הם לא יקראו את ישראל היום של היום, אלא גרסה יותר מותאמת – על ידי מקור ראשון.

או מי יישאר לך? לפי התזה שלך – הגרעין הקשה שידוע מה הוא רוצה – לא עברו. אחרים כבר חיים קוראים ישראל היום.

כל שינוי בנסיבות גורם לשינוי.

בנסיבות אפשר לԶיהות קבוצה דתית. ההבדל בהוויה של העיתון. העיסוק בתכנים שונים. תלוייה וכדומה.

יש את הקבוצה של █ שקוראים – הם כבר משלימים הרבה כספ' בשbill עיתון איכוטי, למורות שהם כבר חיים קוראים – لكن החינמוון מהם קוראים בחינם – או אז שהם קוראים אותו לעומק כבר היום ואז אין דלתא.

לייתון מודל כלכלי, █ בקשר למגון – דוגמאות לשינוי במגון – דעתות פוליטיות כפי שהבנתי – האם זה בסמכות רשות החגבלים.

אף = לא הייתי חושב בקשר לԶיהות הopolityic יש בעיה שיש בעליים ספציפי של עיתון קיים.

– כל בעליים הוא ספציפי

דיוויד – מה שבעייתי הוא הגדל והקרבה.

וודעים

צריך לענות של צרכיו של ציבור מובחן וمبולט שיודע מה הוא רוצה. עלות הרכישה מאוד גבוהה, אם הם היו רוצים ל特派 את הקוראים שבאמצע זה היה יותר זול לעשות באמצעות אחרים. אין פה השפעה תחרותית. המילה תחרות לא עלה פה אחת על השולחן.

שורץ – דיברנו איתכם לגבי nrg.

- זה מיזוג אחד

chan – גוז יושבים עם מקור ראשון. זה יכול לעזור תזרימית לשבוע – עשרה ימים.

- יש עוד דברים ברמה העקרונית והמשפטית